

Dosarul nr. 2ra-1164/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir (jud. Sv. Caitaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva)

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Veronica Maței,
în cauza civilă, la cererea depusă de Veronica Maței împotriva lui Renat Mazilu, intervenient accesoriu Autoritatea Tutelară Cantemir cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și permiterea ieșirii copilului minor din țară în lipsa acordului notarial al tatălui,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de Renat Mazilu reprezentat de avocatul Oxana Eșanu împotriva hotărârii suplimentare din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, s-a admis apelul declarat de Renat Mazilu reprezentat de avocatul Oxana Eșanu și s-a casat parțial hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir,

c o n s t a t ă:

La 14 aprilie 2017, Veronica Maței reprezentată de avocatul Elena Stănilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Renat Mazilu, intervenient accesoriu Autoritatea Tutelară Cantemir cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și permiterea ieșirii copilului minor din țară în lipsa acordului notarial al tatălui.

În motivarea acțiunii, Veronica Maței a relatat că s-a căsătorit cu Renat Mazilu la 21 februarie 2002 și au împreună un copil minor.

Prin hotărârea din 10 martie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir căsătoria sa cu pârâtul a fost desfăcută.

Dat fiind faptul că locuiesc separat și nu au ajuns la un acord în privința domiciliului copilului minor, consideră că domiciliul acestuia urmează a fi stabilit cu ea pe cale judecătorească.

În susținerea argumentului dat, reclamanta a menționat că pârâtul manifestă o atitudine de indiferență față de creșterea și educația copilului, respectiv această sarcină revenindu-i în exclusivitate ei.

La fel, a precizat că Renat Mazilu a încetat să-și onoreze obligațiunile părintești, nu participă la întreținerea copilului, iar un mod de plată în acest sens nu a fost posibil de stabilit de comun acord. De asemenea, pârâtul refuză să se prezinte la notar pentru a perfecta declarațiile notariale exprimate prin acordul său la ieșirea copilului din țară, la emigrarea acestuia, iar la cerințele sale, ultimul manifestă un comportament agresiv.

Astfel, reclamanta a relevat că prin acțiunile pârâtului îi sunt încălcate drepturile copilului la libera circulație, la părăsirea țării și emigrarea în altă țară.

Veronica Maftei a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor cu mama oriunde s-ar afla, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său, începând cu ziua depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copilul minor a pensiei de întreținere a câte 1000 de lei lunar și permiterea ieșirii minorului din țară împreună cu mama în lipsa acordului notarial al tatălui.

La 27 februarie 2018, Veronica Maftei reprezentată de avocatul Igor Șcheau depus cerere de concretizare a temeiurilor și extinderea obiectului acțiunii prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a pensiei de întreținere a copilului minor comun în sumă fixă a câte 1500 de lei lunar, din momentul depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil, și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. A fost stabilit domiciliul copilului minor la domiciliul mamei Veronica Maftei. A fost încasată de la Renat Mazilu în beneficiul Veronicăi Maftei, pensia de întreținere a copilului minor într-o sumă bănească fixă în mărime de 1500 de lei pe lună, începând cu data de 14 aprilie 2017 și până la atingerea majoratului copilului. A fost permisă ieșirea din țară a minorului împreună cu mama în lipsa acordului notarial al tatălui. A fost încasată de la Renat Mazilu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 540 de lei.

Prin hotărârea suplimentară din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost admisă cererea depusă de Veronica Maftei privind emiterea unei hotărâri suplimentare, cu încasarea din contul lui Renat Mazilu în beneficiul Veronicăi Maftei, a sumelor de 200 de lei ce constituie cheltuieli legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și 3000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

La 27 iulie 2018, Renat Mazilu reprezentat de avocatul Oxana Eșanu a depus cerere de apel împotriva hotărârii și a hotărârii suplimentare ale instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 15 mai 2018 și a hotărârii suplimentare din 03 iulie 2018 ale Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de Renat Mazilu reprezentat de avocatul Oxana Eșanu împotriva hotărârii suplimentare din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, ca fiind neîntemeiat. A fost admisă cererea de apel depusă de Renat Mazilu reprezentat de avocatul Oxana Eșanu cu casarea hotărârii din 15 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir în partea pretenției privind permiterea ieșirii copilului minor din țară în lipsa acordului notarial al tatălui și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii pe capătul pretenției privind permiterea ieșirii copilului minor

din țară în lipsa acordului notarial al tatălui, ca fiind neîntemeiată. În rest hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Cantemir a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că la soluționarea cauzei, fiind stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile primei instanțe și soluția dată în sensul permiterii ieșirii copilului minor din țară în lipsa acordului notarial al tatălui, sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigious în coroborare cu materialul probator prezentat de părți.

La 12 aprilie 2019, Veronica Maftei a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Recurenta în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, în partea respingerii pretenției privind permiterea ieșirii copilului minor din țară în lipsa acordului notarial al tatălui.

În același context, a relevat că instanța de apel nu a examinat integral și luat în considerație toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei. Mai exact, nu a ținut cont de faptul că copilul minor se află la întreținerea exclusivă a mamei cu care domiciliază în Germania, frecventează școala și activități extrașcolare în Germania, iar tatăl acestuia la fel se află în Germania, unde și-a întemeiat o nouă familie, respectiv la o eventuală reîntoarcere în Republica Moldova, în lipsa acordului tatălui de ieșire peste hotarele țării, copilul va fi în imposibilitate de a frecventa școala la care își face studiile, iar ea își va pierde locul de muncă.

Veronica Maftei a concluzionat că decizia contestată este neîntemeiată, iar cauza a fost examinată superficial și cu aplicarea eronată a legii. Or, instanța de apel a repus neîntemeiat în termenul de declarare a apelului pe Renat Mazilu, a extins termenul depunerii cererii de apel, a admis tardivitatea acesteia, astfel încălcându-se principiul egalității în fața legii și a justiției, contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Astfel, a opinat că circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 21 februarie 2019 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 14 martie 2018, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Veronica Maftei la 16 aprilie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veronica Maftei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veronica Maftei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Veronica Maftei.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veronica Maftei împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat